korra, milleks 1933. a. vastuvõetud põhiseadus ei teinud ka erilisi takistusi. 1935. a. näeme algul kestvat 1934. a. päranduse likvideerimist, kuni 39 vapside juhtiva tegelase protsessini juunikuus, kuna seejärel valitsusel tuleb võidelda juba vapside terroristlikkude ja vägivaldsete võimuhaaramise ürituste vastu.

12. märtsi aktsiooni puhul oli vapsidel teatavasti läinud korda hävitada peaaegu kõik olulisemalt kompromiteeriv materjal, nii et 12.—20. juunini Tallinna sõjaringkonnakohtus peetud protsessil saadi suhteliselt vähe tuua päevavalgele konkreetsemat nende tõeliste kavatsuste kohta. Kohus leidis ainult, et kohtualused on süüdi säärase ühingu tegevusest osavõtmises, mis oma eesmärkides ähvardas avalikku julgeolekut ja rahu. Seejuures kohus pidas aga ka võimalikuks karistada kohtualuseid ainult tingimisi ja osa neist hoopis vabastada karistusest, kuna kohus oli jõudnud veendumusele, võttes arvesse kõiki kohtulikul uurimisel selgunud asjaolusid, et karistuse kandmisest tingimisi vabastamine viib iga kohtualust paranemisele ja et igaüks neist tulevikus enam ei andu kuritegevusele. Vapside juhtivamaid tegelasi, eesotsas A. Larka, A. Seimann'i, J. Holland'i, A. Klasmann'i ja P. Laamann'iga, kohus karistas vangimajaga 1 aastaks tingimisi, teisi, vähemaid tegelasi 8 ja 6 kuuga tingimisi. Kohtualused Th. Rõuk ja E. Rosenbach mõisteti süütunnuste puudumisel õigeks. Kaebealused lubasid oma ausõnaga mitte enam osa võtta poliitilisest tegevusest.

Vaevalt sai vapside protsess mööduda, kui avalikkusele sai teatavaks, et on paljastatud vapside-terroristide organisatsioon, mis seadnud endale eesmärgiks riigivanema, ülemjuhataja ja vabariigi valitsuse tapmise. Organisatsiooni on poliitilisele politseile paljastanud vapside juhtivad tegelased A. Seimann ja dr. Kook. Kogu organisatsiooni tegutsemine tundus võrdlemisi fantastilisena, sest terroristid ka-

Eesti kroonika 1935, lk. 35